

vje silo sonets^hko za g^häiem
i soloveï v sadu spivaie
a ia ves' vets^hir vygl'adaïu
s^hukaïu miluïu svoïu

o soloviïu
ts^homu ia tak spivat' ne vmiïu
i ne zumiïu
ia pro kok^hann'a rozkázat'
a vets^horamy
svoïmy sprag^hlymy vustamy
ia pro kok^hann'a
ia pro kok^hann'a rozkaju

a soloveïko na kalyni
ts^hudovi treli vygravav
svoïi kok^haniï l'ubiï ptas^hki
ts^harivnu pishn'u vse spivav

I znov nad bystroïu rikoïu
stoïu u pari iz jurboïu
a tam stejynnoïu krutoïu
vje z ins^hym l'ubka moïa_ïde

Tak znaï je l'ubko bez vag^han'a
na dvok^h ne dilyts'a kok^hann'a
otoj kaju na pros^hts^h'avann'a
l'uby iog^ho iak ia tebe